

придаватъ на общата картина своеобразенъ и свойски на струмскитѣ полета чаръ. Като че ли въ тѣзи живи минарета, въздигнати възбогъ, е още повече сгжстена красотата на този дивенъ край. Тъкмо тополитѣ сж, които сж предизвиквали възхищението на множество чужди пжтешественици. Въ тѣхъ има нѣщо тайнствено и неуловимо. По тѣхнитѣ стройни тѣла човѣшкиятъ духъ се въззема къмъ небесата. Нѣми стражи, тѣ пазятъ не само земнитѣ, но и небеснитѣ граници между дребнитѣ владения на трудолюбивитѣ стопани. Тѣ подѣлятъ въздуха и свѣтлината въ ведрото небе.

Пролѣтъ край Кюстендилъ.

Ако е пролѣтъ, полето е залѣно съ свѣтлина и цвѣтове. Цвѣтове снѣжни, лилави, червени; на череши, вишни, сливи, круши, ябълки, зарзали, праскови. Сжщитѣ чисти цвѣтове сж отразени и въ мѣстната женска носия, която още се противи предъ дивия напоръ на модата.

Въ това царство на багри, слънце, тополи и пѣстра носия се е родилъ, отрасълъ и продължава да твори нашиятъ даровитъ и своенравенъ художникъ Владимиръ Димитровъ-Майстора. Ето ви неговитѣ вишневи градини; ето ви неговитѣ златисти